

Η Αμερική των συγγραφέων

Τρεις Απόκληροι

Μπαρτλεμπ, ο γραφιάς / Ο βιοιστής / Τζιμ Ρόουζ

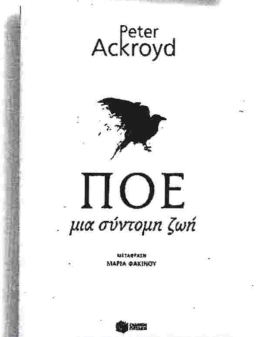
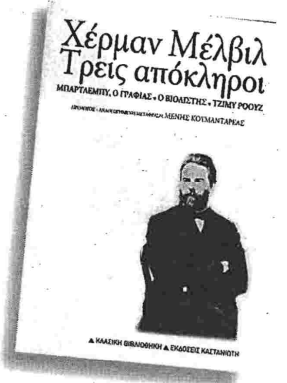
Χέρμαν Μέλβιλ

Πρόλογος - Αναθεωρημένη Μετάφραση:

Μένης Κουμανταρέας

Εκδόσεις: Καστανιώτη, **Σελ.:** 156

Ένας από τους πατριάρχες – μαζί με τον Χόθορν – της αμερικανικής λογοτεχνίας, ο οποίος κληροδότησε στην ανθρωπότητα το έργο του Μόμπυ Ντικ, ο Μέλβιλ, παρουσιάζεται σε αυτόν τον τόμο με τρία κείμενά του: Μια νουβέλα με τίτλο «Μπαρτλεμπ, ο γραφιάς» και δυο διηγήματα («Ο βιοιστής» και «Τζιμ Ρόουζ»). Ο τίτλος «Τρεις Απόκληροι» αποτελεί τόλμημα και ευθύνη του συγγραφέα – μεταφραστή Μένη Κουμανταρέα. Ο μεταφραστής, στην προκειμένη περίπτωση, θεώρησε πως «η σκληρότητα και η αναλογία της κοινωνίας απέναντι στους απόκληρους της ζωής» αποτελούν μια παράμετρο ικανή για να τιλοφορήσει αυτά τα τρία ξεχωριστά έργα σαν μια ενότητα. Ο Μπαρτλεμπ είναι ένας γραφιάς, αντιγραφέας δικογράφων, που επιλέγεται ανάμεσα από μια πλειάδα συναδέλφων του επειδή είναι ιδιόρρυθμος. Με άλλα λόγια, καταφέρνει να ξεχωρίσει μέσα από ένα επάγγελμα που δεν αφήνει περιθώρια διαφοροποίησης. Από την αρχή ο ήρωας τοποθετείται σε αντιδιαστολή με τον αφηγητή που μας αυτοустήνεται ως πρότυπο έμπιστου και ενάρετου δικηγόρου. Όπως συνέβαινε και στην Ελλάδα μέχρι το 1911, όταν άλλαξε η κυβέρνηση άλλαξαν και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Σε αυτή την αλλαγή-περιθωριοποίηση του ήρωα εστιάζει ο αφηγητής - δικηγόρος στη νουβέλα που παρατίθεται πρώτη. Στο δεύτερο κατά σειρά κείμενο του τόμου, ο Μέλβιλ ασχολείται με ένα ενδιαφέρον θέμα. Γράφει για τα πρώην παιδιά - θάματα που βιώνουν τον απερίριστο θαυμασμό στη νεότητά τους και ξεπερνούν στην ωριμότητά τους στην πλήρη παρακμή και ανυποληψία. Τέλος, στο «Τζιμ Ρόουζ» παρακολουθούμε τον εκπεσμό ενός πολύ πλούσιου άνδρα. Πάντως και στις τρεις ιστορίες κοινός παρονομαστής είναι η απώλεια της θέσης, της ιδιοψύχας και του πλούτου αντίστοιχα.

Ο Μέλβιλ διά χειρός Κουμανταρέα και μια βιογραφία του Πόε από τον Peter Ackroyd μας φέρνουν σ' επαφή με τις εκλεκτότερες στιγμές της αμερικανικής λογοτεχνίας. Για χαλάρωση συμπληρώνουμε τις σημερινές επισκοπήσεις μας με ένα πολύ καλό αστυνομικό, με αριστεριστές φοιτητές και Παρίσι των αρχών της δεκαετίας του '70.

Ξενοφών Μπρουντζάκης

ΠΟΕ

Μια σύντομη ζωή

Peter Ackroyd

Μετάφραση: Μαρία Φακίνου

Εκδόσεις: Πατάκη, **Σελ.:** 256

Αν σκεφτεί κανείς γιατί υπάρχουν τόσα αποθέματα θλίψης και δράματος στο έργο του Πόε, δεν έχει παρά να κάνει το πιο απλό: να ανατρέξει στη ζωή του. Αυτή η κορυφαία μορφή της αμερικανικής και παγκόσμιας λογοτεχνίας έζησε μέσα σε ένα κρεσέντο δραματικών συμβάντων που σημάδεψαν πρώτα τη ζωή του και κατά συνέπεια στιμάτισαν το έργο του. Σ' αυτή τη βιογραφία του, ο Peter Ackroyd διερευνά τη ζωή του συγγραφέα μέσα από τα πραγματικά περιστατικά που του σημάδεψαν καθώς και τις αντιστοιχίες τους στο έργο του, που του χάρισε την αθανασία. Ήδη ξεκινώντας από τις πιο κοντινές γυναίκες της ζωής του, ο Πόε βιώνει ένα θανάσιμο γαϊτανάκι. Πρώτα είναι η μητέρα του που χάνεται σε νεαρή ηλικία, όταν αυτός είναι δυο χρονών, μετά έρχεται η σειρά της μητριάς του να εγκαταλείψει τα εγκόσμια σε ηλικία μόλις είκοσι ετών και, τέλος, η γυναίκα του Βιστζίνια, η οποία πεθαίνει στην ίδια ηλικία που πέθανε και η μητέρα του... Αυτούς τους θανάτους αλλά και τον ζόφο των παιδικών του χρόνων ανιχνεύει ο βιογράφος στα απαράμλληλα αξία διηγήματά του «Ο όικος των Άσερ» και «Βερονίκη». Συνδυάζοντας τα βιογραφικά στοιχεία του συγγραφέα, αυτά τα περιστατικά ζωής με το συγγραφικό του έργο, ο Ackroyd καταφέρνει να μας διηγηθεί τη ζωή και το έργο σαν ένα νέο ανάγνωσμα πάνω στον Πόε. Αλλά κι αυτά που ακολούθησαν τον πρόωπο θάνατο του συγγραφέα ως την πλήρη δικαίωσή του αποτελέσαν μια συνέχεια της κακοδαιμονίας του, μιας κακοδαιμονίας που ο ίδιος ο Πόε πίστευε ότι τον ακολουθούσε από την ημέρα που γεννήθηκε.

Παρίσι μπλουζ

Maurice Attia

Μετάφραση: Ρίτα Κολαΐτη

Εκδόσεις: Πόλις, **Σελ.:** 536

Η ιστορία αυτή ουσιαστικά ανοίγει με το «Μαύρο Αλχέρι», συνεχίζεται με την «Κόκκινη Μασοσία» και ολοκληρώνεται με το «Παρίσι Μπλουζ». Ο Πάκο Μαρτινέθ παραμένει σταθερή αξία στο ενδιαφέρον αστυνομικό τμήμα της Βενσόν. Το 1970, στο Παρίσι τα πράγματα έχουν βρει τη φυσική τους τάξη. Ο τυφώνας του Μάη του '68 έχει κοπάσει και η πάντα σταθερή αξία της γκαλικής δεξιάς έχει τον πρώτο λόγο. Ωστόσο, στο Πανεπιστήμιο της Βενσόν, γνωστό για το φιλελεύθερο πνεύμα του, η μοσική Προλεταριακή Αριστερά ανα-συντάσσεται με απώτερο σκοπό την... επαναστατική δραστηριοποίησή της. Στο μεταξύ βρίσκεται νεκρός, από τσίμπημα δηλητηριώδους αράχνης, ο μηχανικός προβολής στο τμήμα κινηματογραφικών σπουδών. Ο Πάκο θα υποδυθεί τον φοιτητή, με ό,τι αυτό συνεπάγεται εμφανισιακά και ιδεολογικά, ώστε να είναι συμβατός με το κλίμα του πανεπιστημίου, προκειμένου να εξιχνιάσει το έγκλημα. Στον ρόλο που καλείται να ερμηνεύσει, έρχεται αντιμέτωπος με τα διλήμματα που του υπαγορεύει αυτή η καινούρια συνθήκη. Έτσι, εκτός από το έγκλημα, έχει να αντιμετωπίσει και την υπερδεμένη συνείδησή του. Έχουμε μια ιστορία στην οποία παρακολουθούμε πώς μια συλλογική υπόθεση λειτουργεί στη διαμόρφωση της ατομικότητας. Ακολουθώντας τους δρόμους του εγκλήματος, της πολιτικής ανατροπής, ο ήρωάς μας δεν σταματά να αναδιαμορφώνει τη δική του συνείδηση προβληματιζόμενος από τη ροή των γεγονότων στα οποία μένει ανοιχτός. Ερχόμενος σε επαφή με την παρισινή πραγματικότητα όπως αυτή εκφράζεται μέσα από πολιτικές και κοινωνικές παραμέτρους, ανατρέχει στο παρελθόν για να κατανοήσει την τρέχουσα ζωή που τον περιβάλλει.

Μια στροφή πριν το τέλος

Σπύρος Λαμπριδής

Εκδόσεις: Α.Α. Λιβάνη

Σελ.: 399

Πόσο δύσκολο είναι άραγε ο συνδυασμός κάποιας έντονης αναταραχής σπουδήθηκε στην Ευρώπη με την ταυτόχρονη διασπορά συνταρακτικών εικόνων και τρομακτικών ειδήσεων από τα μέσα ενημέρωσης να αποτελέσει αύριο κιόλας την απαρχή ενός ντόμινο πανικού; Ένα μυθιστόρημα για τους κινδύνους που εγκυμονεί η σύγχρονη πολιτική.

Ο κλοιός του άγχους και της φοβίας

Στο δωμάτιο της ψυχοθεραπείας

Νίτσα Κακογιάννη

Εκδόσεις: Σαββάλας, **Σελ.:** 287

Το περιβάλλον μας, με τις διάφορες απαιτήσεις του, αναμβολα μας προκαλεί άγχος. Πολλές φορές όμως για το άγχος μας δεν ευθύνεται μόνο το περιβάλλον αλλά και οι απαιτήσεις που εμείς θέτουμε στον εαυτό μας. Το κύριο χαρακτηριστικό του άγχους είναι η μειωμένη αναγνώριση των ικανοτήτων μας στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούνται.

Σε κώμα

Joy Fielding

Μετάφραση: Ουρανία Τουτουτζή

Εκδόσεις: Διόπτρα, **Σελ.:** 491

Η γνωστή πετυχημένη συγγραφέας Joy Fielding στο τελευταίο της μυθιστόρημα μας παρουσιάζει τη δραματική ιστορία μιας γυναίκας σε κώμα. Έμοιαζε σαν η ζωή να της τα είχε προσφέρει όλα απλόχερα... Καριέρα, φίλια, συντροφικότητα. Τίποτα δεν προμήνυε την καταστροφή που ερχόταν όταν ξαφνικά ένα αυτοκίνητο με ιλιγγιώδη ταχύτητα θα συνέθλιβε κάθε σσό του κορμού της.

